

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH
poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky Heleny Mezenskej
**k vládnemu návrhu zákona o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene
a doplnení niektorých zákonov**
(tlač 1716)

Vládny návrh zákona o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa mení a dopĺňa takto:

1. V Čl. I v § 4 ods. 1 sa za slovom „spotrebiteľa“ vypúšťajú čiarka a slová „komora zriadená zákonom¹⁸⁾ alebo záujmové združenie najmenej desiatich právnických osôb“ vrátane odkazu 18 a poznámky pod čiarou k odkazu 18.

Odôvodnenie:

Zmyslom vládneho návrhu zákona má byť poskytnutie dostupnej ochrany práv spotrebiteľa voči predávajúcemu. Je nemysliteľné splniť myšlienku vládneho návrhu zákona, pokiaľ bude spor vedený de facto skupinou predávajúcich. Napriek deklarácii a opatreniam zabezpečujúcich nezávislosť a nestrannosť fyzických osôb riešiacich spory, je nevyhnutné mať na pamäti aj to, že dané fyzické osoby riešia spory v mene subjektu, ktorý ich zamestnáva.

Pre úplnosť je potrebné spomenúť aj skutočnosť, že kvôli vyššie uvedeným argumentom český zákonodarca možnosť alternatívneho riešenia spotrebiteľských sporov komorám a združeniam právnických osôb taktiež neumožnil.

2. V Čl. I v § 4 ods. 2 písm. c) sa slovo „troch“ nahradza slovom „dvoch“.

Odôvodnenie:

Vzhľadom na široko koncipovaný okruh subjektov alternatívneho riešenia sporov je otázne, do akej miery budú jednotlivé subjekty spotrebiteľmi vyťažené. Až prax ukáže, v akej miere bude ten-ktorý subjekt vyťažený. Podmienenie zápisu do registra až troma fyzickými osobami, ktoré budú v mene subjektu alternatívneho riešenia sporov veci prejednávať, je pre začínajúci subjekt veľmi nehospodárne a náročné.

3. V Čl. I v § 4 ods. 4 písm. c) sa slová „ako aj“ nahradzajú slovom „alebo“.

Odôvodnenie:

Na riešenie cezhraničných spotrebiteľských sporov bolo primárne zriadené Európske spotrebiteľské centrum pre Slovenskú republiku. Splnenie podmienky zápisu do zoznamu spočíva v pripravenosti „domáceho“ subjektu alternatívneho riešenia sporov riešiť súčasne aj cezhraničné spory, je pri tak obmedzených finančných možnostiach neštátnych subjektov alternatívneho riešenia sporov nemožné.

Tak prísne formulovaná podmienka zápisu do registra, môže v praxi de facto znemožniť zápis do zoznamu tých subjektov alternatívneho riešenia sporov, ktoré nie sú napojené na štátны rozpočet.

4. V Čl. I v § 4 ods. 4 sa vypúšťajú písmená e) a h).

Doterajšie písmená f) a g) sa označujú ako písmená e) a f).

Odôvodnenie:

Legislatívno-technická úprava bezprostredne nadväzujúca na body 5 a 6 tohto pozmeňujúceho a dopĺňujúceho návrhu.

5. V Čl. I v § 9 sa vypúšťa odsek 4.

Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 4.

Odôvodnenie:

Skutočnosť, že v dnešnej dobe si už nikto nemôže dovoliť pracovať zadarmo, nástojčivo naznačuje, že predmetné ustanovenie je vskutku nadbytočné. Kontraproduktívnosť tohto ustanovenia sa naplno prejavuje pri jeho aplikácii na subjekty alternatívneho riešenia sporov, takpovediac „súkromného“ mimovládneho neziskového charakteru.

Subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý nie je napojený na štátny rozpočet, je spravidla odkázaný na vlastné financie, prípadne dotácie. Na základe uvedeného je zrejmé, že nie vždy sa takýto subjekt bude nachádzať v takej finančnej kondícii (najmä ak je odkázaný na dotácie, ktoré mu na nejaké obdobie nebudú poskytnuté), aby dokázal pravidelne zamestnávať, prípadne odmeňovať fyzické osoby riešiace spory v jeho mene.

Vyššie uvedené subjekty môže, vládou navrhnutá povinnosť odmeňovania, priviesť takpovediac ku krachu, respektíve k ich znefunkčneniu a následnej nevykonateľnosti zákona.

6. V Čl. I v § 9 odsek 5 znie:

„(5) Ministerstvo je na účely ďalšieho vzdelávania poverených fyzických osôb povinné zabezpečovať pravidelné bezodplatné školenia. Subjekt alternatívneho riešenia sporov dbá o pravidelné zvyšovanie odbornej úrovne poverených fyzických osôb.“.

Odôvodnenie:

V zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) majú členské štáty podporovať ďalšie vzdelávanie fyzických osôb, ktoré budú riešiť spory v mene subjektov alternatívneho riešenia sporov. Vládou navrhované znenie zákona, však žiadny motivačný pravok v tomto smere neobsahuje. Práve naopak, pre neštátne subjekty alternatívneho riešenia sporov, toto vzdelávanie ich pôsobenie ešte stázuje, a to najmä tým, že to subjektom alternatívneho riešenia sporov ukladá ako povinnosť.

V praxi nie je nicím neobvyklým, ak jediným cieľom zákonom vyžadovaného doplnkového vzdelávania je etablovanie výnosného školiaceho biznisu. Aby sa naplnila pôvodná myšlienka smernice o podpore

štátu v ďalšom vzdelávaní, navrhuje sa, aby školenia vykonávalo MH SR ako gestor zákona a aby boli predmetné školenia pre ich účastníkov bezplatné. Podpora ARS je jednou z priorít Stratégie spotrebiteľskej politiky SR a EÚ. V prípade jej sfunkčnenia bude účinným nástrojom pre reálne a praktické posilnenie vymožiteľnosti spotrebiteľského práva.

7. V Čl. I v § 10 sa za odsek 4 vkladá nový odsek 5, ktorý znie:

„(5) Povinnosti podľa odsekov 1 až 4 sa nevzťahujú na subjekt, ktorý ministerstvu etapovite a poviňne zasiela výročnú správu - vecné a finančné vyhodnotenie projektu podporeného dotáciou podľa osobitného predpisu^{20a)}.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 20a znie:

„^{20a)} Zákon č. 71/2013 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky v znení zákona č. 321/2014 Z. z.“.

Doterajšie odseky 5 až 7 sa označujú ako odseky 6 až 8.

Odôvodnenie:

Navrhuje sa zrušenie duplicitnej povinnosti prijemcu dotácie, ktorá bola ministerstvom poskytnutá na účely podpory ochrany spotrebiteľa podľa § 2 písm. d) zákona č. 71/2013 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky v znení zákona č. 321/2014 Z. z.

8. V Čl. I v § 13 ods. 4 písm. c) sa suma „20 eur“ nahradza sumou „3,30 eura“.

Odôvodnenie:

Chápajúc zámer predkladateľa o prevenciu pred šikanóznymi podaniami, je potrebné uvedomiť si, že zákon má v prvom rade slúžiť záujmom spotrebiteľov. Prax len potvrdzuje, že paradoxne v sporoch s nízkou hodnotou je mnohokrát najťažšie domôcť sa spravodlivosti.

Zniženie sumy je potrebné preto, aby sa subjekty alternatívneho riešenia sporov zaoberali aj nemalou skupinou prípadov vyplývajúcich z rôznych nedoplatkov, ktoré nepresahujú ani sumu 20 eur.

Na základe vyššie uvedeného sa navrhuje zniženie hodnoty sporu, ktorá môže byť dôvodom na odmietnutie návrhu, a to z predpokladanej hodnoty sporu nižšej ako 20 eur na sumu nepresahujúcu predpokladanú sumu 3,30 eura.

9. V Čl. I v § 13 ods. 4 písmeno e) znie:

„e) so zreteľom na pomer poverených fyzických osôb k veci alebo k účastníkom konania možno mať pochybnosti o ich nezávislosti a nestrannosti.“.

Odôvodnenie:

Zavádza sa možnosť odmietnutia riešenia sporu v prípade existencie rizika zaujatosti poverených fyzických osôb k účastníkom konania alebo k predmetu sporu.

Navrhnutou úpravou sa zároveň vypúšťa možnosť odmietnutia návrhu z dôvodu, že by spor bolo možné vyriešiť len s vyvinutím neprimeraného úsilia. Aj v tomto prípade je potrebné uvedomiť si, že zákon má v prvom rade slúžiť spotrebiteľom a ich potrebám.

Navrhnutá formulácia odmietnutia povinnosti zaoberať sa návrhom na začatie konania je pomerne vágna, pričom subjektom alternatívneho riešenia sporov umožní odmietnuť veľké množstvo návrhov. Vládou navrhnuté ustanovenie poskytuje subjektom alternatívneho riešenia sporov veľmi jednoduchý spôsob zbavenia sa povinností, na ktoré sú zo zákona povinné. V neposlednom rade je potrebné upozorniť aj na tú skutočnosť, že najmä subjekty „verejného“ alebo „štátneho“ charakteru budú financované, bez ohľadu na to, či sa návrhmi spotrebiteľov budú reálne zaoberať, alebo ich v druhej väčšine budú odmietať. Prax len potvrdzuje, že nie každý prípad musí byť tak zložitý ako sa na prvý pohľad javí a naopak.

10. V Čl. I v § 15 ods. 1 sa na konci pripája táto veta: „Splnenie povinnosti poskytnutia súčinnosti sa posudzuje aj z obsahového hľadiska.“.

Odôvodnenie:

Zavádzajúce prevenčné opatrenie pred možnou snahou predávajúcich vyhnúť sa povinnosti poskytnúť súčinnosť. K obchádzaniu povinnosti súčinnosti totiž často dochádza poskytnutím irrelevantných informácií či dokumentov.

11. V Čl. I v § 16 sa vkladá nový odsek 1, ktorý znie:

„(1) Subjekt alternatívneho riešenia sporov je oprávnený riešiť len tie druhy sporov, na ktorých riešenie je v súlade s § 4 ods. 4 písm. d) dostatočne odborne a personálne spôsobilý. Druhy sporov sa líšia podľa odvetví, pričom ide najmä o odvetvia:

- a) elektronika a domáce spotrebiče,
- b) potraviny,
- c) obuv a odevy,
- d) služby spojené s bývaním.“.

Doterajšie odseky 1 až 11 sa označujú ako odseky 2 až 12.

Odôvodnenie:

Hoci sa v § 4 ods. 4 písm. d) hovorí o odbornej spôsobilosti na jednotlivé druhy sporov, vládny návrh zákona neobsahuje ani len demonštratívny výpočet takýchto druhov.

Na základe vyššie uvedeného, sa preto zavádzajú demonštratívny výpočet druhov sporov a zakotvuje sa všeobecný princíp, ako podmienka oprávnenosti riešiť takéto spory subjektom alternatívneho riešenia sporov.

12. V Čl. I v § 16 odsek 7 znie:

„(7) Subjekt alternatívneho riešenia sporov postupuje pri alternatívnom riešení sporu tak, aby bol spor čo najrýchlejšie vyriešený, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Subjekt alternatívneho riešenia sporov podľa potreby využíva alternatívne formy riešenia sporov, akými sú negociačia, facilitácia, konciliácia alebo

ich kombinácie. Ak je to možné, pri komunikácii využíva najmä osobný kontakt, telefonický kontakt, elektronické prostriedky alebo ich kombináciu.”.

Odôvodnenie:

Zdôrazňujú sa jednotlivé formy alternatívneho riešenia sporov ako aj spôsoby, ktoré subjekty alternatívneho riešenia sporov pri snahe o dosiahnutie dohody majú využívať.

13. V Čl. I sa za § 17 vkladá nový § 17a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 17a

Čestné vyhlásenie o vyriešení sporu

„Ak sa strany sporu dohodnú na vyriešení sporu, spotrebiteľ má možnosť spor ukončiť aj na základe čestného prehlásenia o vyriešení sporu. Čestné vyhlásenie o vyriešení sporu musí mať písomnú formu a obsahovať presné označenie spotrebiteľa v rozsahu titul, meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu, označenie predajcu, predmetu sporu a podpis spotrebiteľa.”.

14. V Čl. I v § 20 ods. 1 sa za písmeno a) vkladá nové písmeno b), ktoré znie:

„b) doručenia vyhlásenia podľa § 17a subjektu alternatívneho riešenia sporov,”.

Doterajšie písmená b) až g) sa označujú ako písmená c) až h).

Odôvodnenie k bodom 13 a 14:

Ponecháva sa možnosť diskrétneho a neformálneho vyriešenia sporu.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH
poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky Heleny Mezenskej
k vládnemu návrhu zákona o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene
a doplnení niektorých zákonov

(tlač 1716)

Meno a priezvisko

1. *Helena Mezenská*
2. *Štefan Kňažka*
3. *EVA HORVATHOVÁ*
4. *Igor Hrashko*
5. *Marek Fecko*
6. *Alojz PRÝDAC*
7. *Mikuláš Hubač*
8. *J. BROČKA*
9. *R. Hinc*
10. *Pavol Zajac*
11. *Jozef Miklošin*
12. *Mária ŠVEŘNA*
13. *Jozef Miklošin*
14. *MARTIN CHREBN*
15. *Richard Važečka*
16. *Marián Ladislav*
17. *Jozef Bobík*
18. *Igor Matovič*
19. *.....*
20. *.....*

Podpis

